

13179

Монго Ковчэг Шамшунев

1908 монг. гомбын

Зар замараг

(29)

Зар замоо

МОЛДО КЫНЧ ШАМЫРКАНОВ

/1908- жылы чыгарган Зарзамаңдар/

З А Р З А М А Н

Бисмилла сөздүн баяны,

Чыгар сөздүн даярн.

Туура кылап сүйлөсөм,

Жерге тийбес аягы.

Байкасаның жарандар,

Баякы сөзүм, баягы,

Айткан сөзүм шарият,

Динициздин таягы.

Сөз табайын ойлонуп,

Ойлонуп жатар толгону,

Байкасаның жарандар, - Эндиг

Баягы сөзүм баягы.

Молдоук менен жазмын,

Болот калем колго алып,

Жалпы журтум сарбагыш,

Жагалмайлуу тамгабын.

Элим кыргыз арасы,

Жерим Кочкор талаасы.

Сөз айтамын кошумча,

Шарият сөз оозунда,

Сөз айтамын азыраак,

Сөз жоворку таттираак,

Баягы сөзүм баягы,

Койчунун бар таягы.

2.

Сөз табалбай калыптыр,

могорку сөздүн аягы.

Күктуруп санатар,

Куру бекер талаани,

жан күйөргө карабай,

макшың жеди барапп,

Жалған айттып кууланип,

Анның көлди карапп.

Күбәң башта болбо со,

Бергенинді танады.

Элинде жок касиет,

Эмдигинин замаңы.

Атпай Алаш бааринни,

Орус алат алмани.

Калқы көрдү пайдасни,

Кагаз акча малинни.

Бей-бачара көп берет,

Бий, болуштун салынни.

Жетпеди деп карабайт,

Жетим- жесир карынни,

Ий башына бир алат,

Шокатинни жарынни.

Замананни белгиси,

Макшың бузду калыбни.

Илгеркинин баатыри,

Элебеген акыры, нүккүрүхмөнүн

Нүкуру мөмүн эл экен,

Нуска сөзүн бузбаган,

3.

Бир кудайга жакини,
 Аңтың менен иши жок,
 Эмдикинин капыры,
 малай салса бүт бербейт,
 Болгонунда ақыны,
 Карагап жүрет макшанип,
 Карап- жетим- бакыры.

 Эстеп жүрсө көп залал,
 ынманна ақыры.

 Эмдигинин заманын,
 Эстеп баарни карагни.

 Ал дап сирни сураган,
 1ЧЧтерт жашар балаңын.

 Ууру кылса чыгарбайт,
 Атасынын арамын.

 Заманымын шумдугу.

 Сөздүн кетти чындыгы.
 жакшы, жаман баарнина,
 жакты опсуз кылыгы.

 Ага иними жашырды,
 Бир-биригин сирни.

 Буда болсо жарандар,
 Бир кудайдын күнүмі.
 мал азайни көбейдү,

 Соода гердин тыйнин.
 жайн-кышы тарыды,
 Былтыркыдан 2 байылн.

Эл жегени күчедү,
 макшишіләрдін кийини.
 Боздотту го карыпты,
 Болушнайдын жийини.
 Элдин көптүр күмесү,
 Баары бузук мүнәсү,
 Арамдыкка азғырап
 Шайтан болду бүлесү.
 Лам бергени көп болду,
 Салган айгак күбесү.
 Жетим- жесир какшанип,
 Бир жетпеди мүдәесү.
 Бир далайни капырды,
 Алдым кабил түгөттү,
 Эмдигинин жакшысы,
 Элди журтту дурбеттү.
 Замаңанын форму,
 Залим болду майдосу.
 Пейли бузук калкынни,
 Берекеси ~~толбоду~~?
 Ата сөзүн балалар,
 Алдын-кийинин торгоду,
 Азаты жок замаңди,
 Журтту күдай ондоду.
 Тыңдасаның ақыры,
 Алдастынан майдону,
 Сөздү чындарап биле албай,
 Шаршитты булгады.